

Bilag 6.

Spørgsmål 3:

Har ministeren bemærkninger at gøre til vedlagte skrivelse af 10. november 1969 fra Dansk Skovforening?

Svar:

Dansk Skovforening anmoder om, at „skovveje“ udgår af lovforslagets § 9.

Skovforeningen giver udtryk for, at det ved naturfredningslovens gennemførelse var en klar forudsætning, at denne lovs bestemmelse om åbning af de private skoves veje for publikum ikke måtte kunne resultere i, at der kunne pålægges skovejerner byrder i form af pligt til vintervedligeholdelse og renholdelse af vejene. Skovforeningen finder, at forslaget § 9 strider mod denne forudsætning, uanset at bestemmelsen er ændret i forhold til det i forrige folketingsssamling fremsatte forslag, således at det nu er foreskrevet som en forudsætning for at bringe § 9 i anvendelse, at de omhandlede veje er af væsentlig betydning for den offentlige færdsel. Skovforeningen nævner således muligheden for, at „genvejsfærdsel“ kan blive tillagt så væsentlig betydning, at § 9 bringes i anvendelse af hensyn til sådan færdsel.

Det skal hertil bemærkes:

Naturfredningslovens § 55, stk. 2, (lov nr. 314 af 18. juni 1969) fastslår, at private skove på 5 ha eller derover, hvortil der fører offentlig vej eller sti, eller hvortil der i øvrigt er adgang på lovlig måde, er åbne for almenheden for færdsel og ophold efter reglerne i stk. 3-5.

Af disse bestemmelser fremgår bl. a., at færdsel kun må ske til fods og kun på eksisterende veje, samt at færdsel i månederne november-februar kun må finde sted fra solopgang til solnedgang.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 9, forudsættes bestemmelsen ikke bragt i anvendelse blot for at tilgodese

almenhedens rekreative interesse i, at skovveje m. v. kan befærdes hele året uanset føret, men kun i tilfælde, hvor der er knyttet en væsentlig færdselsmæssig interesse til benyttelsen af vejene, ligesom det fremhæves, at bestemmelsen forudsættes administreret lempeligt.

Jeg finder, at der ved forslaget formulering og de hertil knyttede bemærkninger er givet tilstrækkelige kauteler mod, at der som følge af naturfredningslovens bestemmelse pålægges de private skovejere tyngende vintervedligeholdelsesbyrder, og at der kun i ekstraordinære tilfælde vil kunne tænkes at foreligge en så væsentlig færdselsmæssig interesse, at den kan begrunde et krav fra en kommunalbestyrelse om rydning m. v. af en skovvej, der kun er åben for færdsel til fods.

Uanset dette forhold har Skovforeningen under en forhandling, som jeg har haft med foreningen den 3. december 1969, givet udtryk for ængstelse for, at bestemmelsen i naturfredningslovens § 55, stk. 2, vil kunne give anledning til, at der pålægges ejere af private skove urimelige snerydningspligter m. v., hvorfor foreningen har henstillet, at de private skove, der ved naturfredningslovens § 55, stk. 2, er åbnet for almenheden, udtrykkelig undtages fra bestemmelsen i forslaget § 9.

Da jeg finder det ubetænkeligt at imødekomme Skovforeningen på dette punkt, agter jeg efter aftale med foreningen at fremsætte sålydende ændringsforslag ved 2. behandling af forslaget:

Til § 9:

Som nyt stk. 3 indsættes:

„Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på de veje i private skove, der er åbne for almenheden for færdsel og ophold i medfør af § 55, stk. 2, i lov nr. 314 af 18. juni 1969 om naturfredning.“